

להתחשב בחברות ההיי־טק

הצורך לעבוד מן הבית עלול לגרום לחברות שלא לעמוד בתנאים הפרטניים של חוקי העידוד. רשות המיסים צריכה להביא זאת בחשבון < ענבל שני

מדינת ישראל, "אומת הסטארט־אפ", השכילה להוקיר חברות טכנולוגיה ולהטיל עליהן שיעורי מס נמוכים, כדי לתמרץ את פעילותן – שברובה היא לייצוא. חברות אלו, כאשר הן גדלות, גם מעסיקות עובדים רבים ואיכר־תיים, ומקיימות את מטרות חוק העידוד גם בתחום מקומות העבודה.

למרות חוזקן של החברות הללו, גם הן נחבלו בעת משבר הקורונה, חלקן קבלו מכה כואבת וחלקן קיבלו מכה בכנף. כדי לשמור על היציבות גם בעת המשבר, נדרשו כולן לעשות פעולות בתוך הבית (תרתי משמע) כדי לוודא ראשית שלא ייקלעו למשבר עקב ירידה בהכנסותיהן.

הפעולה הראשונה שנעשתה בגל הראי־שון של הקורונה היתה הוצאת עובדים לחל"ת; מרביתם הושבו לעבודה בצל הגל השני. פעולה שנייה שנעשתה, לאחר שנכפה סגר ולאחר שעובדים רבים אולצו להיות בבידוד, היא ניהול המשך עבודה ושמירה על פעילות תקינה מהבית. אין פלא, כי בענף ההיי־טק ההסתגלות לעבודה מרחוק באמצע־עים דיגיטליים היתה קלה יותר מאשר בענפי אחרים.

הצד השני של המטבע היה יצירת מצב של משרדים שוממים. חברות ההיי־טק השקיעו רבות בסביבת העבודה ובמי־קום המשרדים, ולכן הוצאות השכירות, הן בגין המשרדים והן בגין החניה לעובדי־דים, גבוהות ביחס למקובל בשוק השכרת הנדל"ן המסחרי. בעת המשבר, חברות ענק קיפלו משרדים אשר השתרעו על פני מספר קומות, והסתפקו בקומה בודדת עקב פעילות בקפסולות.

חברות בינוניות וקטנות, בעלות משר־

רו"ח ומשפטנית ענבל שני, ארצי־חיבה־אלמקיי־סכהן פתרונות מיסוי

משה מעט ובאה לידי ביטוי בהחלטת מיסוי 6003/19, מתוך הבנה, כי בעולם הטכנור־לוגי החדש פחות "ידיים עובדות" הוא יתרון ולא חסרון.

כך גם בעת הזו: עבודה מהבית היא תולדה של המשבר ולא תכנון מרצון. לכן ראוי, כי רשות המיסים תאיר פניה לחברות אלו בתקופת המשבר, אשר סופה אינו נראה לעין, ולא תשלול מהן הטבות מס בשל אי עמידה זמנית בתנאים הפרטניים של חוקי העידוד.

ומה לאחר מכן? אנו סבורים, כי חברות אשר יקיימו את מלוא המבחנים הנדרשים כדי לעמוד בחוק העידוד ("ייצוא, היקף עובדי־דים וכו'), יפעלו כרגיל אך יצמצמו את הנור־כחות הפיזית במתקניהן – זכאיות להבנה ולהתחשבות של רשות המיסים גם לאחר המשבר עצמו. ההשלכות הכלכליות של הקורונה יורגשו גם לאחר הדברת הנגיף, בעזרת השם במהרה בימינו, ולכן יש מקום גם להמשך ההתאמה מצד רשות המיסים. ●

דים בהיקפים קטנים יותר אשר עמדו ועור־מדים שוממים, ניצבות בפני החלטה לא פשוטה אך נכונה עסקית – האם לעבור לעבוד מהבית. מכיוון שנטל השכירות מגיע למאות אלפי שקלים בשנה, ומכיוון שהמע־רכת והעסקים מתפקדים היטב מן הבית – זוהי החלטה עסקית שיכולה לגרום לעסק להיות או לחדול בעת קשה זו.

בל נשכח שכדי להגיע לעסקים כרגיל מהבית, השקיעו חברות אלו בצידוד יקר, הכולל בין השאר מחשבים ניידים איכותיים. חברות אלו נדרשות למחשבי תכנות חזקים, שעלותם כפולה לפחות ממחשב נייד טוב רגיל. כמו כן הושקעו סכומים ניכרים בתשתיות מאובטחות וקווי תקשורת מוצפנים, אשר הותקנו במיוחד בין הלקוחות או בין המשרד לבתי העובדים.

מה הקשר בין כל אלו לבין עולם המס? רשות המיסים טענה זמן רב, כי "מפעל" הוא מקום עבודה שאינו בבית, וכי כמות העובדים הנדרשת לשם היות החברה "מפעל" היא דר־ספרתית לפחות. בנקודה זו המדיניות הוג־